

Kázání při mši svaté na Bílou sobotu

Mons. Petr Piřha

3. dubna L. P. 2021

Sestry a bratři,

záměrně volím v oslovení toto pořadí, protože dnešní Evangelium je výhradně o ženách.

Především kněžím, ale i laikům pravidelně navštěvujícím liturgii Svatého týdne se nemůže stát nic horšího, než když si řeknou, že už to všechno znají, vědí, co kdy přijde a jak obřady skončí. Začnou se nudit a netrpělivě očekávat ne okamžik zmrtvýchvstání, ale závěrečné požehnání a vytoužený spánek. Je to až tragikomické, neboť vyhlížejí své usnutí, které se tak silně podobá tělesné smrti.

Vykřesali a posvětili jsme nový oheň, vnesli *světlo Kristovo* do kostela, slyšeli Exultet. V šeru jsme vyslechli sedmero čtení a zopakovali si celé dějiny spásy od stvoření světa až do *slavného Kristova vzkříšení*. Připamatovali jsme si, že Kristus, Boží Slovo, je *Alfa i Omega*. To jest, že na začátku stojí Boží: *Budiž!*, a na konci zazní jeho: *Hle, obnovuji všechno a všechno činím novým*.

Chci se zaměřit na nedlouhý úryvek z Písma sv. Ženy, které putovaly spolu s Kristem, aby mu sloužily (a hospodyně jsou vždycky blízko svého pána), zažily všechno. Jdou tedy dodělat, co zbývá. Vyšly za rozbřesku, tedy hned. V tom vidím velké poučení. Svá předsevzetí nemáme odkládat, protože nezadržitelný chod času vede k tomu, že se čin vykoná pozdě nebo vůbec ne, protože už nemá smysl, a jindy z něho sejde, protože na předsevzetí zapomeneme.

Ženy mají obavu, jak to zvládnou, protože hrobový kámen byl těžký balvan. Ale jdou. Zde je další poučení. Je zapotřebí stavět si vysoké, ano, nedosažitelné cíle, abychom dosahovali těch nejvyšších možných. Není jistě dobré být fanfaron, ale je třeba být o něco víc, než realista. Realismus je zde potřebný jen k tomu, abychom nebyli zklamáni neúspěchem.

Zásadní ovšem je, co je tím kamenem? Jsou to desky Zákona. Tíží nás a nejsme s to je unést, protože je zákon vnější. Jeho zvnitřněním nám začíná naopak dávat pevnost a sílu. Proto čteme už ve Starém Zákoně, že *Hospodin nám odejme srdce kamenné a dá nám srdce z masa. Že nám zákon vepíše do srdce*. A Kristus pak může prohlásit, že *jeho břemeno netíží*. Potřebujeme pochopit a přijmout, že je zásadní rozdíl mezi *dodržovat* zákon a *vyjadřovat*, ano, *realizovat* ho. Tím ho také hlásat a uskutečňovat. Náš život, přátelé, je svědectví o tom, že se přiblížilo Boží království. Je to svědectví o Boží lásce, která je *vylita do našich srdcí*. Kéž je naše svědectví jasné, skutečné a přesvědčivé. Neřeba při tom slov. Kristus při svém svědectví před Pilátem mlčel. Amen.